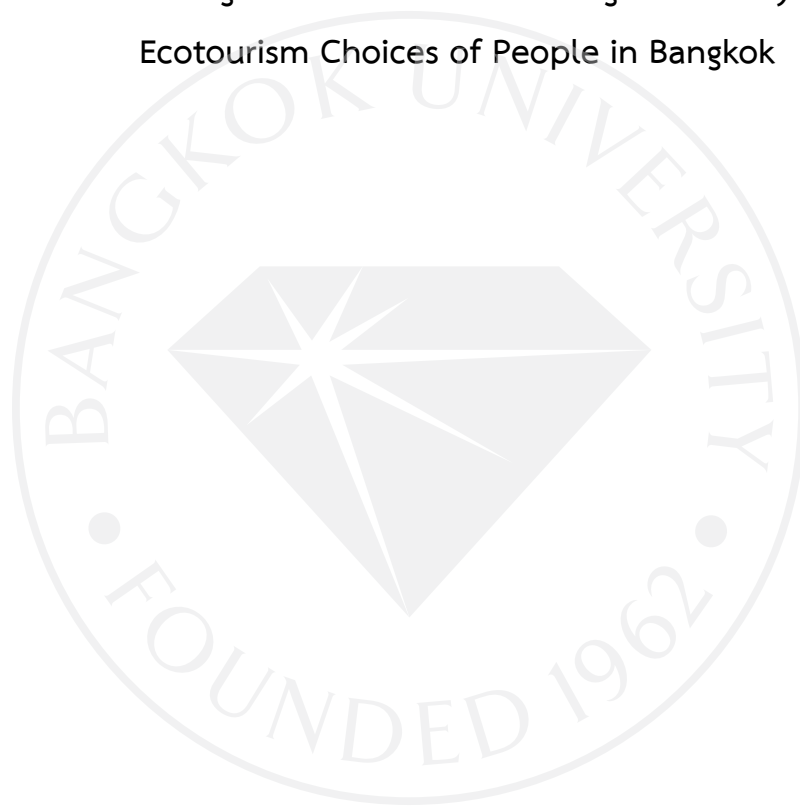

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคน
กรุงเทพมหานคร เพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

Factors Affecting Satisfaction and Willingness to Pay More for
Ecotourism Choices of People in Bangkok

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคนกรุงเทพมหานคร เพื่อทางเลือก
การท่องเที่ยวที่ติดต่อสิ่งแวดล้อม

Factors Affecting satisfaction and Willingness to Pay More for Ecotourism Choices of
People in Bangkok

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560

© 2561

กิตติชัย แสงสวิทย์

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ และความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคนกรุงเทพมหานคร เพื่อ
ทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัย กิตติธัช แสงสวิทย์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณยพงศ์ เทียงธรรม)

ผู้เชี่ยวชาญ

.....
(ดร.อัมพล ชุสนุก)

.....
(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

4 สิงหาคม 2561

กิตติธัช แสงสวิทย์. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สิงหาคม 2561, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคนกรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม (47 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณยพงศ์ เทียงธรรม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานครตัวอย่างที่ใช้มาจากประชากรในกรุงเทพมหานครที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศโดยใช้วิธีการเลือกแบบสะดวก จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.747 – .940 และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลวิจัยพบว่าความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม ส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และความพึงพอใจในการท่องเที่ยวส่งผลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์, ความพึงพอใจ, พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, การรับรู้คุณค่า, ความยินดีจ่าย

Saengsavit, K. M.B.A., July 2018, Graduate School, Bangkok University.

Factors Affecting Willingness to pay more for ecotourism choices of people in Bangkok (47 pp.)

Advisor: Asst. Prof. Saranyapong Thiangtam, ph.D.

ABSTRACT

The objective of this study was to study Environmental beliefs, Ecotourism Behavior and Perception of Ecotourism positive affect on tourist satisfaction and To study tourism satisfaction has a positive effect on the greater willingness to pay for better tourism choices in Bangkok. Research population was people who ever used services from tourism choices in Bangkok. The sample group of 150 users were selected by convenience sampling. The instrument used in the study was a questionnaire with the reliability of 0.747 to .940. Statistics used in this study were descriptive statistics including frequency, percentage, mean and standard deviation. and multiple regression analyses were used to test the hypotheses at the significance level of .05.

The research found that Environmental beliefs, Ecotourism Behavior and Perception of Ecotourism positive affect on tourist satisfaction. Tourism satisfaction has a positive effect on the greater willingness to pay for better tourism choices in Bangkok.

Keywords: Ecotourism, Satisfaction, Ecotourism, Value Perception, Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จเนื่องจากความเมตตากรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณยพงศ์ เทียงธรรม ที่คอยเสียสละเวลาที่มีค่าในการให้คำปรึกษา ซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องในงาน ตลอดจนการให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย งานวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชา ความรู้ให้ และสามารถนำวิชาการต่าง ๆ มาประยุกต์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งใจอย่างมากในความปรารถนาดี คำแนะนำสั่งสอน อีกทั้งยังเป็นกำลังใจ สำคัญและเป็นแรงผลักดันที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผ่านลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กิตติธัช แสงสวิทย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่ใช้ในการศึกษา	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม	5
2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องการรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	6
2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดลอม	6
2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความพึงพอใจ	7
2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่อง ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดลอม	8
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.7 ตารางสรุปสมมติฐาน	10
2.8 กรอบแนวความคิด	
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 การออกแบบงานวิจัย	12
3.2 กลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	12
3.3 ประเภทของข้อมูล	13

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 (ต่อ) ระเบียบวิธีวิจัย	
3.4 เครื่องมือสำหรับการทำวิจัย	13
3.5 การตรวจสอบเครื่องมือ	14
3.6 วิธีการเก็บข้อมูล	15
3.7 แหล่งที่มาของคำถาม	17
3.8 สถิติและการวิเคราะห์	19
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม	20
ส่วนที่ 2 ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	24
ส่วนที่ 3 การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	27
ส่วนที่ 4 ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม	28
ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน	30
ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	31
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการศึกษา	33
5.2 การอภิปรายผล	34
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	35
บรรณานุกรม	36
ภาคผนวก	41
ประวัติผู้เขียน	47
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1: ตารางสรุปสมมติฐาน	10
ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น	15
ตารางที่ 3.2: ตารางแสดงแหล่งที่มาข้อคำถาม	17
ตารางที่ 4.1: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	21
ตารางที่ 4.2: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพสมรส	21
ตารางที่ 4.3: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	22
ตารางที่ 4.4: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	22
ตารางที่ 4.5: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	23
ตารางที่ 4.6: จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	24
ตารางที่ 4.7: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม	25
ตารางที่ 4.8: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	26
ตารางที่ 4.9: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่า	27
ตารางที่ 4.10: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	28
ตารางที่ 4.11: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดลอม	29
ตารางที่ 4.12: การส่งผลกระทบของความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ	30

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.13: การส่งผลกระทบจากความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวก ต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อ สิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ถดถอยเชิงพหุ	31
ตารางที่ 4.14: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	31

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของคนในกรุงเทพมหานคร	11

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้จำนวนมากให้กับประเทศไทย จึงทำให้เกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็ว แต่การขยายตัวนั้นกลับส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม จึงเกิดแนวคิดใหม่ของการท่องเที่ยวที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน ท้องถิ่น ซึ่งคือแนวคิด เรื่อง การพัฒนาอย่างยั่งยืน ประเทศไทยได้นำแนวคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาใช้กับ การท่องเที่ยว และแนวทางหนึ่งที่เป็นที่นิยมคือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

“การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” คือการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการพัฒนา โดยไม่รบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติและส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจของชุมชน อีกทั้งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างเพลิดเพลินกับนักท่องเที่ยวผ่านทัศนียภาพ และวัฒนธรรมของพื้นที่ต่าง ๆ ภายใต้การจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญในการรักษาความสมดุลระบบนิเวศและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศไทยแบ่งได้เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ การท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ และการให้การศึกษา การท่องเที่ยวที่นำไปสู่การกระจายรายได้ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

มีงานวิจัยเพียงจำนวนหนึ่งศึกษาในมุมมองของนักท่องเที่ยว โดย 2 ชิ้นแรกเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ งานวิจัยของ ไบเฟิร์น วงษ์บัวงาม (2554) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางธรรมชาติน้อยกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ขณะที่นักศึกษามีคะแนนด้านความรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับมาก แต่คะแนนด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแบบวัดที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยพบว่า แบบวัดนั้นค่อนข้างเน้นการวัดความคิดเชิงมนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม ในขณะงานวิจัยของ วิลาลินี จันทร์ปรง (2556) ศึกษาแต่พฤติกรรมการ ท่องเที่ยวต่อแนวคิดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร โดยได้นำแนวคิดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาสร้างแบบวัด ซึ่งมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีก 2 เรื่องศึกษาประเด็นใกล้เคียงกัน แต่ได้มีการเพิ่มตัวแปร

อิทธิพลของการเปิดรับสื่อต่อนักท่องเที่ยว ได้แก่ งานของ วิไลลักษณ์ ชมพูศรี (2544) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย และพบว่า การเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวนิเวศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวนิเวศ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศแต่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ความรู้เรื่องการท่องเที่ยวนิเวศมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ ญัฐชามณูญ์ สุวิทย์พันธุ์ (2545) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศแบบโฮมสเตย์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยได้พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวนิเวศฯ จากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศฯ ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวนิเวศฯ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังพบว่า ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศฯ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีข้อสรุปจากการวิจัยในอดีตที่ที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับวิจัยไม่ชัดเจนว่า ตัวแปรด้านความรู้หรือความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวนิเวศ พฤติกรรมการท่องเที่ยวนิเวศมีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อกันในทิศทางใด และเมื่อพิจารณาว่าในประเทศไทยการท่องเที่ยวนิเวศไม่อยู่ในอันดับต้นของประเภทการท่องเที่ยว กล่าวคือยังไม่ได้รับความนิยมมากนัก และการท่องเที่ยวประเภทนี้ นักท่องเที่ยวต้องเสียสละด้วยการมีพฤติกรรมตามกติกาที่กำหนดในวิธีการท่องเที่ยว เช่น ไม่รบกวนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอาจจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อการเดินทางพักผ่อนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ จึงเป็นคำถามว่าตัวแปรต่างๆ ส่งผลต่อความยินดีจ่ายของนักท่องเที่ยวหรือไม่ อย่างไร

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคนกรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ในครั้งนี ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณสำหรับการศึกษาด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา ซึ่งเลือกใช้วิธีการสำรวจและได้วิจัยโดยกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้คือ

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี

1.3.2 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ประกอบด้วย
ตัวแปรตาม คือ ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม
ตัวแปรอิสระ คือ ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.3.3 สถานที่ศึกษาที่เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย คือ กรุงเทพมหานคร

1.3.4 ระยะเวลาของการศึกษาวิจัย เริ่มตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1.4.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาการที่จะสร้างความเชื่อ พฤติกรรมและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ผลทำให้เกิดความพึงพอใจที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

1.4.2 ข้อมูลไปใช้ในการวางแผนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้เมื่อนักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจจะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม (Ecotravel or Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวภายใต้การไม่รบกวนหรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศของธรรมชาติ วิถีชีวิตหรือผู้คนในท้องถิ่น รวมถึงการเรียนรู้ธรรมชาติและเอกลักษณ์ของแหล่ง

ท่องเที่ยว เช่น ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่น และมุ่งเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์ต่อภายในท้องถิ่น

ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม หมายถึงความคิด ความเข้าใจประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของแหล่งท่องเที่ยว และความสำคัญของสิ่งแวดลอมธรรมชาติ รวมถึงจิตสำนึกเรื่องการร่วมมือและร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ตลอดไป

การรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หมายถึง การรับรู้ความคุ้มค่าของการท่องเที่ยวจากผลลัพธ์ด้านความรื่นรมย์ รักษา เรียนรู้จากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและชุมชน

ความพึงพอใจ หมายถึง ผลการประเมินสิ่งที่ได้รับกับความคาดหวังไว้ล่วงหน้า

พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดลอม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ขณะกำลังท่องเที่ยว ในประเด็นของการท่องเที่ยวที่ไม่รบกวน หรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดลอมและคนท้องถิ่น มีการเรียนรู้ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่น และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจกับคนท้องถิ่น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

บทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรของการศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้ทำ การสืบค้นข้อมูล จากเอกสารงานวิชาการและทบทวนงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำมากำหนด สมมติฐานโดยแบ่งเนื้อหาดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องการรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความพึงพอใจ 2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่อง ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 ตารางสรุปสมมติฐาน
- 2.8 กรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม

Dasmann (1976) ได้กล่าวไว้ว่า การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง การใช้สิ่งแวดล้อมอย่าง สมเหตุสมผล เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้การมีชีวิตอยู่ของมนุษย์มีคุณภาพสูงสุดตลอดไป

Hossein, Olya, Cho & Kim (2017) การวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการทฤษฎีมูลค่า ความเชื่อมั่น โดยใช้ความพึงพอใจในการใช้ผลิตภัณฑ์ธรรมชาติความไว้วางใจและความถี่ของพฤติกรรมในอดีต สำหรับการบริโภคผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ

Robbins (1990) ได้ให้ความหมายว่าการป้องกันการใช้ทรัพยากรอย่างเห็นแก่ตัว ทำลายสิ่ง ที่ทำให้เกิดมลภาวะ และส่งเสริมการรักษาทรัพยากรเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะมีใช้ในอนาคต

Okello & Yerian (2009) ได้กล่าวว่ามนุษย์ควรตระหนักว่าสมดุลของธรรมชาตินั้นเป็นเรื่อง ที่ละเอียดอ่อนมากการรบกวนธรรมชาติของมนุษย์ยังเป็นสาเหตุสำคัญของภัยพิบัติต่างๆ

2.2 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องการรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

Petrick (2004) ในวรรณคดีการท่องเที่ยวการรับรู้ค่านิยมมักถูกคิดเป็นการประเมินลักษณะส่วนบุคคลของผลิตภัณฑ์การเดินทางเช่น คุณภาพการบริการ, ราคา, อารมณ์และปัจจัยทางสังคม ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มีมูลค่าการบริโภคและมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

การรับรู้คุณค่าด้านราคา หมายถึง การรับรู้ของผู้บริโภคจากประสบการณ์การซื้อ ผลิตภัณฑ์และบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ (Woodruff & Gardial 1996)

การรับรู้คุณค่าด้านราคา หมายถึง คุณค่าที่รับรู้ด้านความคุ้มค่าการประเมินคุณค่าที่ถูกกำหนดโดยอารมณ์ หรือความชอบ และการประเมินมูลค่าทางสังคมของบุคคล (Boksberger & Melsen, 2011)

Honea & Horsky (2012) กล่าวว่า บรรลุภัณฑ์หรือบริการที่เห็น มีผลกระทบต่อรับรู้คุณค่า และการเจาะจงเลือกแบรนด์ของผู้บริโภค ผ่านการรับรู้เกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ เนื่องจากผลกระทบของบรรลุภัณฑ์หรือบริการที่มองเห็นต่อการประเมินผลิตภัณฑ์ยังคงเป็นประเด็นสำคัญ ทั้งในการค้นหาและการปฏิบัติ การค้นหาเหตุและผลระหว่างบรรลุภัณฑ์หรือบริการที่มองเห็น และการรับรู้ถึงผลิตภัณฑ์หรือบริการ สามารถทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งสำหรับบริษัทในการเสริมการรับรู้ของผู้บริโภค ที่มีต่อคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการ และการเลือกแบรนด์ ที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากบรรลุภัณฑ์หรือบริการที่มองเห็น

Wang (2013) กล่าวว่า การรับรู้ถึงคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น มีอิทธิพลเพิ่มขึ้นต่อความตั้งใจในการซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ และการเลือกแบรนด์ใดเป็นการเฉพาะของผู้บริโภค เป็นแนวทางในการดูพฤติกรรมในอนาคตของพวกเขา

2.3 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

Iwata (2001) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมสามารถ แสดงออกพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การรีไซเคิลและการจัดการพลังงาน รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมสามารถจำแนกได้เป็นกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

Kang & Moscardo (2006) ได้กล่าวว่าความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมีพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมและการวัดในแง่ของบรรทัดฐานพฤติกรรมในภูมิภาคการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเช่น รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวก่อนเดินทาง นอกจากนี้นักวิจัยยังได้สำรวจความสัมพันธ์ที่แนบมาซึ่งหมายถึงประสบการณ์การเดินทางของนักท่องเที่ยวด้วยเว็บไซต์การท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมการเดินทางของแต่ละบุคคล

Hungerford & Volk (1990) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมอาจได้ริเริ่มโดยการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและชี้ให้เห็นว่าส่วนบุคคลประสบการณ์และการมีส่วนร่วมในสิ่งแวดล้อมสามารถส่งเสริมพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

2.4 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ หมายถึง การตัดสินใจของผู้ใช้บริการว่ามีระดับความพอใจต่อบริการที่ได้รับอย่างไร หากผู้ใช้บริการแล้วเกิดความพอใจก็ยินดีที่จะใช้บริการจากผู้ให้บริการ และจะพิจารณาให้การอุปถัมภ์ผู้ใช้บริการเป็นตัวเลือกในอันดับแรกเมื่อต้องการ นอกจากนี้จะแสดงออกโดยพฤติกรรมความชอบที่จะไม่เปลี่ยนไปใช้บริการจากผู้ให้บริการรายอื่นถึงแม้ว่าจะมีความพยายามจูงใจด้วยปัจจัยทางด้านการตลาดก็ตาม (Oliver, 1997)

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของบุคคลที่มีผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์หรือความรู้สึกเมื่อได้ใช้สินค้าหรือบริการกับความคาดหวังของบุคคล ซึ่งระดับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป ระดับความพึงพอใจของบุคคลจะมีมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของสิ่งนั้น ๆ ถ้ามีการตอบสนองน้อยก็จะรู้สึกในด้านลบ แต่ถ้าได้รับการตอบสนองมากก็จะเกิดความรู้สึกในด้านบวกจนเกิดเป็นความพึงพอใจ ระดับความพึงพอใจแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความรู้สึกไม่พึงพอใจ ความรู้สึกพึงพอใจ และความรู้สึกพึงพอใจมาก (Kotler, 2003)

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Shelly (1995) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่าระบบความพึงพอใจโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ

2.5 แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

Young & Jang. (2014) ทฤษฎีความเต็มใจจ่ายผลการศึกษาพบว่าลูกค้าที่มีแนวโน้มที่จะจ่ายเงินเพื่อการปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นมีการรับรู้ภาพลักษณ์ของแบรนด์สีเขียวที่สูงขึ้นกว่าผู้ที่ไม่ค่อยชอบจ่ายเงินเพิ่ม

Armitage & Conner (2001) ทฤษฎีความเต็มใจจ่าย (Willingness to Pay: WTP) เป็นทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค ที่ผู้บริโภคมีเหตุผลในการเลือกบริโภคเพื่อให้ได้รับความพอใจหรืออรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด

Bang, Ellinger, Hadjimarcou & Traichal (2000) ได้กล่าวว่าปริมาณของสินค้าหรือบริการชนิดนั้นที่ผู้บริโภคประสงค์จะซื้อในช่วงเวลาหนึ่งๆ ณ ระดับราคาต่างๆของสินค้าหรือบริการชนิดนั้น โดยปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์สำหรับสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งๆ ได้แก่ ระดับรายได้ของผู้บริโภค ราคาสินค้าชนิดอื่นที่ใช้ประกอบกันหรือใช้ทดแทนกัน รสนิยมของผู้บริโภค จำนวนผู้บริโภค รวมไปถึงการคาดการณ์เกี่ยวกับราคาในอนาคตด้วย

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไลลักษณ์ ชมภูศรี (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวจากสื่อต่าง ๆ ทั้งจากสื่อมวลชน รวมทั้งวัดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบวัดครั้งเดียว ซึ่งมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประชากรศึกษาคือนักท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสนและนักท่องเที่ยวบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย ข้อมูลที่รวบรวมได้ถูกวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานของประชากร และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ เพื่อน ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับ โดยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจากสื่อต่าง ๆ เฉลี่ยในระดับปานกลาง ความรู้และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก และพฤติกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า การเปิดรับข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แต่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐชามณูช สุวิทย์พันธุ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 580 คน ใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน t-Test และ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับปานกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ และมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ จากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังพบว่า ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2.7 ตารางสรุปสมมติฐาน

ตารางที่ 2.1: ตารางสรุปสมมติฐาน

สมมติฐาน	งานวิจัยที่สนับสนุน
	ชื่อผู้แต่ง
H1 : ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	(Ballantyne, R., & Packer, J.,2011) (Iwasaki, Y., & Havitz, M. F.,1998) (McIntyre, N., & Pigram, J. J.,1992)
H2 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	(Higham, J., & Carr, A., 2002).) (Lee, W. H., & Moscardo, G.,2005) (Parasuraman, A., Zeithaml, Va. A., & Berry, L. L.,1994)
H3: การรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	(Barber, N., Taylor, D. S., & Deale, C. S., 2010). (Thapa, B., Graefe, A. R., & Meyer, L. A.,2008) (Hines, J. M., Hungerford, H. R., & Tomera, A. N. ,1987)
H4: ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม	(Russell, D. W., & Russell, C. A.,2010) (Havitz, M. E., & Dimanche, F. D.,1999) (Hwang, S.-N., Lee, C., & Chen, H.-J.,(2005)

ดังนั้น สมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ คือ

H1: ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

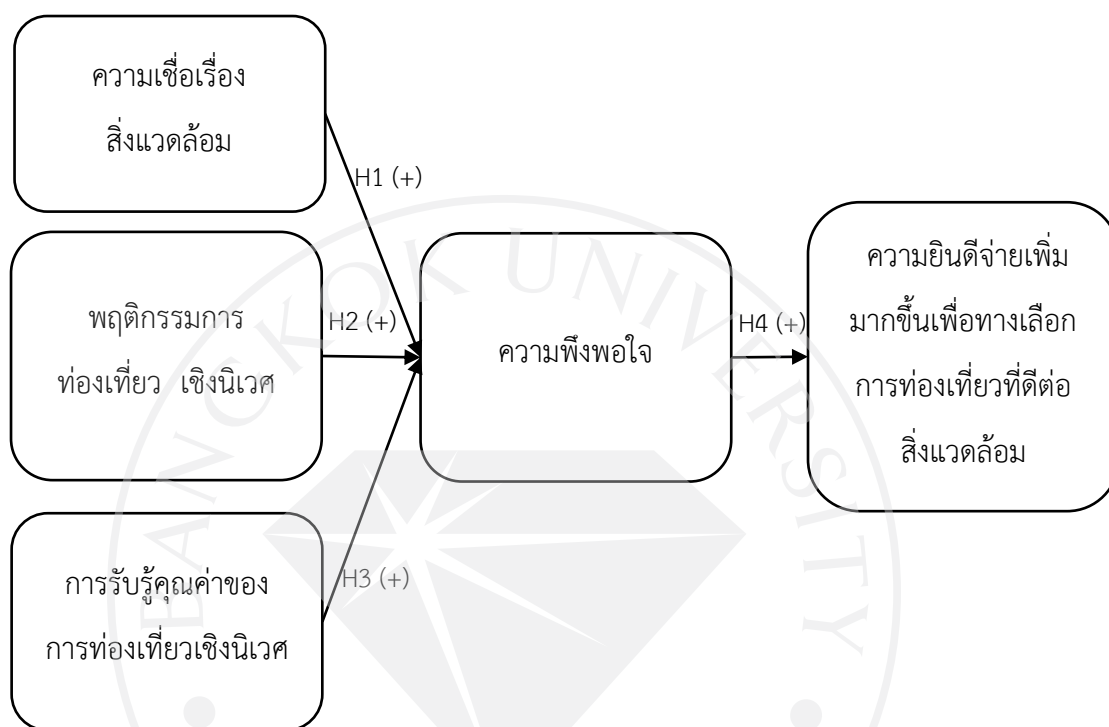
H2: พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

H3: การรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว

H4: ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

2.8 กรอบความคิด

ภาพที่ 2.2: ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของคนในกรุงเทพมหานคร

ที่มา: Havitz, M. E., & Dimanche, F. D. (1997). Leisure involvement revisited: conceptual and measurement advances. *Journal of Leisure Research*, 29(3), 245e278.

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคน กรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 การออกแบบงานวิจัย
- 3.2 กลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือสำหรับการทำวิจัย
- 3.4 การตรวจสอบเครื่องมือ
- 3.5 วิธีการเก็บข้อมูล
- 3.6 แหล่งที่มาของคำถาม
- 3.7 สถิติและการวิเคราะห์

3.1 การออกแบบงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคน กรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ พัฒนาขึ้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Empirical Research) ด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือของการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประชากรและการเลือกตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยว ภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ กำหนดตามหลักให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า 20 เท่า ของจำนวนตัวแปรอิสระในกรอบแนวคิดและต้องไม่น้อยกว่า 100 (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553, หน้า 161) เพื่อความสะดวกในการกำหนดโควตาของกลุ่มตัวอย่างและทำให้ความแม่นยำสูงขึ้น จึงเก็บแบบสอบถาม 150 ชุด

ผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตัวอย่าง ดังนี้

3.2.1 กำหนดคุณสมบัติและจำนวนของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งได้แก่ ประชากรในกรุงเทพมหานคร

3.2.2 กำหนดตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปและได้จำนวน 150 คน

3.2.3 จัดแบ่งตัวอย่างเป็นกลุ่มย่อยโดยสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี

3.2.4 เลือกตัวอย่างของแต่ละกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มตามความสะดวก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่าง 30 คน สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจนมากขึ้น

3.3 ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในกระบวนการศึกษาได้แก่ การจัดทำข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความและการสรุป ประกอบด้วย

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองโดยอาศัยเครื่องมือที่มีความเหมาะสมสำหรับการเก็บรวบรวมซึ่งในที่นี้ คือ แบบสอบถามและใช้วิธีอื่น คือ การสัมภาษณ์เฉพาะกลุ่มซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับข้อมูล ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี เป็นต้น

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

เน้นข้อมูลที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมจากแหล่งที่สามารถอ้างอิงได้และมีความน่าเชื่อถือ (1) ตำราหนังสือ (2) เอกสารเกี่ยวกับงานวิจัยที่ผ่านมาแต่มีความเกี่ยวข้องในงานวิจัยในครั้งนี้ (3) วารสารและสิ่งพิมพ์ทางราชการทั้งที่ใช้ระบบเอกสารและระบบออนไลน์

3.4 เครื่องมือสำหรับการวิจัย

องค์ประกอบของแบบสอบถาม การทำวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถาม ที่ถูกสร้างขึ้นจากการค้นคว้าทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นตัวตนของผู้ตอบ แบบสอบถามมากที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แบ่งออกเป็น ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม (Environmental Beliefs) จำนวน 6 ข้อ

และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Behavior) จำนวน 7 ข้อ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แบ่งออกเป็น การรับรู้คุณค่า (Perceived Value) จำนวน 4 ข้อ และ ความพึงพอใจ จำนวน 5 ข้อ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน 5 ข้อ โดยคำถามเป็น แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

- 1.) ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่างๆ จากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2.) สร้างข้อความของแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบข่ายนิยามที่กำหนดไว้
- 3.) เพื่อนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและปรับปรุงแก้ไข
- 4.) ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาอนุมัติก่อนแจกแบบสอบถาม
- 5.) นำแบบสอบถามไปทดลองกับตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น
- 6.) ทำการปรับปรุงและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาอนุมัติก่อนการแจกแบบสอบถาม

3.5 การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาแบบสอบถามให้ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา

การตรวจสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็ค อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3.1: ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่น (ค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็ค อัลฟา)

ตัวแปร	จำนวน ตัวชี้วัด	ค่าอัลฟา แสดงความเชื่อมั่น N=30	ค่าอัลฟา แสดง ความเชื่อมั่น N=150
ตัวแปรอิสระ			
ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม	6	.850	.747
พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	7	.867	.811
การรับรู้คุณค่า	4	.916	.779
ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิง นิเวศ	5	.943	.786
ตัวแปรตาม			
ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อ ทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อ สิ่งแวดล้อม	5	.940	.834

จากการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่าในทุกตัวแปรที่ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 30 คน และ 150 คน มี ค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็ค อัลฟา มีค่า อยู่ระหว่าง 0.747 - 0.943 ซึ่ง มีค่ามากกว่า 0.7 ดังนั้น ข้อคำถามเหล่านี้จะใช้ในการรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.6 วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้ คือ

3.6.1 ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบสอบถามและวิธีการตอบแก่
ตัวแทนหรือทีมงาน

3.6.2 ผู้วิจัยหรือตัวแทนและทีมงานเข้าไปในสถานที่ต่างๆ ที่ต้องการศึกษาตามที่ระบุไว้
ข้างต้น

3.6.3 ผู้วิจัยหรือตัวแทนและทีมงานได้แจกแบบสอบถามให้กลุ่มเป้าหมายและรอจนกระทั่ง
ตอบคำถามครบถ้วน

โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินคำตอบ ซึ่งจัดอยู่ระดับการวัดข้อมูลประเภท
อันดับภาคชั้น โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน
ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

การแปรผลเป็นลักษณะแบบสอบถามซึ่งเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปราย ซึ่งผลจากการคำนวณ
โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันดับภาคชั้น มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2542, หน้า 82)

จากสูตร

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันดับภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 มากที่สุด

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 มาก

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 ปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 น้อย

คะแนนค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 น้อยที่สุด

3.7 ที่มาของแบบสอบถาม

ตารางที่ 3.2: แสดงแหล่งที่มาข้อคำถาม

ข้อคำถาม	แหล่งที่มา
ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม (Environmental Beliefs)	
1. การรบกวนธรรมชาติของมนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญของภัยพิบัติต่างๆ	(Havitz, M. E., & Dimanche, F. D.,1997)
2. มนุษย์เข้าไปรบกวนธรรมชาติอยู่เสมอ	
3. พืชและสัตว์มีสิทธิในการจะคงอยู่ในโลกใบนี้เท่าๆ กับมนุษย์	
4. มนุษย์ควรตระหนักว่าสมดุลของธรรมชาตินั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก	
5. ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น	
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดความประทับใจกับคนอื่น ๆ	
พฤติกรรมกรท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotravel Behavior)	
7. ฉันยอมรับและปฏิบัติตามระเบียบการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติอย่างเคร่งครัด	(Kerstetter, D. L., Hou, J.-S., & Lin, C.-H.,2004) (Thapa, B.,2010)
8. ฉันช่วยรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของทุกสถานที่ท่องเที่ยวที่ฉันไป	
9. หากพบการรบกวนหรือทำลายธรรมชาติ ฉันจะรายงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง	
10. การไปเที่ยวที่ใดก็ตาม ฉันแยกขยะและแยกทิ้งอย่างเคร่งครัดเสมอ	
11. ฉันพยายามอย่างมากที่จะไม่รบกวนพืชและสัตว์ของสถานที่ท่องเที่ยว	
12. ฉันท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น	
13. ฉันพยายามที่จะไม่ทำลายสัตว์และพืชในระหว่างการเดินทางของฉัน	

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ): แสดงแหล่งที่มาข้อความ

ข้อความ	แหล่งที่มา
ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Satisfaction toward Ecotourism)	
14. ฉันพึงพอใจที่ได้ดูแลรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	(Okello, M. M., & Yeran, S.,2009)
15. ประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สร้างความยินดีให้แก่ฉัน	
16. ฉันรู้สึกซาบซึ้งกับธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่า	
17. คนนำทาง ป้ายหรือสัญลักษณ์แนะนำสร้างความพอใจให้ฉัน	
18. กล่าวโดยรวมแล้วฉันพอใจมากกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	
การรับรู้คุณค่า (Perceived Value)	
19. คุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่คุ้มค่า	(Sweeney, J. C., & Soutar, G. N. ,2001)
20. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป	
21. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสร้างความรู้สึกดีดีให้ฉัน	
22. การไปท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศของฉันสร้างความประทับใจให้คนอื่น ๆ	
ความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม	
23. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อทางเลือกที่ลดมลภาวะของแหล่งท่องเที่ยว	(Bang, H. K., Ellinger, A. E., Hadjimarcou, J., & Traichal, P. A.,2000)
24. ฉันยินดีจ่ายแพงกว่าหากรู้ว่าคนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์มากกว่านักลงทุนจากที่อื่น	
25. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมื่อเทียบกับทางเลือกท่องเที่ยวปกติ	
26. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้คงอยู่ยาวนาน	
27. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลระบบนิเวศทางธรรมชาติของท้องถิ่นให้ดีขึ้นอีก	

3.8 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำวิจัยได้กำหนดค่าสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลอธิบายตัวแปรของการศึกษาคั้งนี้ไว้ ดังนี้คือ

3.8.1 สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยได้ใช้สำหรับการอธิบายผลการศึกษาในเรื่อง ต่อไปนี้ คือ

3.8.1.1 ตัวแปรด้านคุณสมบัติของตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เป็นข้อมูลที่ใช้มาตรวจวัดแบบนามบัญญัติและการจัดอันดับ เนื่องจากไม่สามารถวัดเป็นมูลค่าได้ และผู้วิจัยต้องการบรรยายถึงจำนวนตัวอย่างจำแนกตาม คุณสมบัติเท่านั้น ดังนั้น สถิติที่เหมาะสม คือ ค่าความถี่จำนวนและค่าร้อยละ

3.8.1.2 ตัวแปรด้านระดับความคิดเห็น ได้แก่ ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรับรู้คุณค่า ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและ ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม เป็นข้อมูลที่ใช้มาตรวจวัดอันดับ เนื่องจากผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนให้แต่ละระดับ ต้องการทราบจำนวนตัวอย่าง และค่าเฉลี่ยคะแนนของแต่ละระดับ ความคิดเห็นของตัวอย่าง สถิติที่ใช้จึงได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

3.8.2 สถิติเชิงอ้างอิง ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงอ้างอิงสำหรับการอธิบายผลการศึกษาของ ตัวอย่างในเรื่องต่อไปนี้

3.8.2.1 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบอิทธิพลการเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคนกรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้เป็นกรวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการอธิบายและการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแต่ละตัว ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามที่มีคำตอบครบถ้วนสมบูรณ์จำนวนทั้งสิ้น 150 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด 150 ชุด ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามและระดับความคิดเห็นเบื้องต้น

ส่วนที่ 2 ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 3 การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถามและระดับความคิดเห็นเบื้องต้น

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และผลการศึกษเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น ได้แก่ ข้อมูลด้านคุณภาพบริการ ข้อมูลด้านการรับรู้คุณค่าด้านราคา ข้อมูลด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและข้อมูลด้านความภักดีต่อคลินิกเสริมความงาม สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

4.1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	39	26.00
หญิง	111	74.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงโดยมีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 74.00 มากกว่าเพศชายซึ่งมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านสถานภาพสมรส ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	101	67.30
อยู่กับแฟน/คนรัก/คู่ชีวิต	0	0
สมรส/แต่งงาน	40	26.70
อื่นๆ (หม้าย แยกทาง หย่า)	9	6.00
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สถานภาพสมรสเป็นโสด โดยมีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 67.30 รองมาคือ สมรส/แต่งงาน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ อื่นๆ (หม้าย แยกทาง หย่า) มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0
20-24 ปี	47	31.30
25-29 ปี	25	16.70
30-34 ปี	5	3.30
35-39 ปี	9	6.00
40-44 ปี	5	3.30
45-49 ปี	0	0
50 ปีขึ้นไป	59	39.30
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองมาคือ อายุ 20-24 ปี มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 อายุ 25-29 ปี มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 อายุ 35-39 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ อายุ 30-34 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และ อายุ 40-44 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

4.1.4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	14.70
ปริญญาตรี	90	60.00
สูงกว่าปริญญาตรี	38	25.30
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.30 ส่วนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุดคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 ตามลำดับ

4.1.5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอาชีพ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอาชีพ ปรากฏผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ลูกจ้างองค์กรเอกชน	54	36.00
รับราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	19	12.70
นักเรียน/นักศึกษา	23	15.35
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	20	13.30
วิชาชีพอิสระ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี สถาปนิก วิศวกร	0	0
รับจ้างทั่วไป ไม่ได้อยู่ในองค์กรใด	14	9.35
พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ผู้เกษียณอายุ	15	10.00
ว่างงาน/อยู่ระหว่างรองาน	5	3.30
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพลูกจ้างองค์กรเอกชน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมานักเรียน/นักศึกษา จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.35 อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ค้าขาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 รับราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ผู้เกษียณอายุ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 รับจ้างทั่วไป ไม่ได้อยู่ในองค์กรใด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.35 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ ว่างงาน/อยู่ระหว่างรองาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

4.1.6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือนปรากฏผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6: แสดงผลการวิจัยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000	12	8.00
10,001-20,000	50	33.35
20,001-30,000	39	26.00
30,001-40,000	15	10.00
40,001-50,000	14	9.30
50,001 บาทขึ้นไป	20	13.35
รวม	150	100.00

จากตารางที่ 4.6: แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.35 รองลงมา 20,001-30,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รายได้ 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.35 รายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รายได้ 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี ที่แตกต่างกัน สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม (N=150)

ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. การรบกวนธรรมชาติของมนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญของภัยพิบัติต่างๆ	3.99	.905	เห็นด้วยมาก
2. มนุษย์เข้าไปรบกวนธรรมชาติอยู่เสมอ	3.89	.860	เห็นด้วยมาก
3. พืชและสัตว์มีสิทธิในการจะคงอยู่ในโลกใบนี้เท่าๆ กับมนุษย์	4.00	.859	เห็นด้วยมาก
4. มนุษย์ควรตระหนักว่าสมดุลของธรรมชาติ นั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก	4.04	.911	เห็นด้วยมาก
5. ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น	3.96	.889	เห็นด้วยมาก
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดความประทับใจกับคนอื่น ๆ	3.97	.870	เห็นด้วยมาก
รวม	3.97	.875	เห็นด้วยมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 สำหรับผลการพิจารณา ปรากฏว่ามนุษย์ควรตระหนักว่าสมดุลของธรรมชาติเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมากมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 รองลงมาคือ พืชและสัตว์มีสิทธิในการจะคงอยู่ในโลกใบนี้เท่าๆ กับมนุษย์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.00 ถัดมาคือ การรบกวนธรรมชาติของมนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญของภัยพิบัติต่างๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดความประทับใจกับคนอื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.97 ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.96 และน้อยที่สุดคือ มนุษย์เข้าไปรบกวนธรรมชาติอยู่เสมอ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.89

ตารางที่ 4.8: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ (N=150)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
1. ฉันยอมรับและปฏิบัติตามระเบียบการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติอย่างเคร่งครัด	3.98	.847	เห็นด้วยมาก
2. ฉันช่วยรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของทุกสถานที่ท่องเที่ยวที่ฉันไป	4.04	.933	เห็นด้วยมาก
3. หากพบการรบกวนหรือทำลายธรรมชาติ ฉันจะรายงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง	4.02	.871	เห็นด้วยมาก
4. การไปเที่ยวที่ได้ก็ตาม ฉันแยกขยะและแยกทิ้งอย่างเคร่งคัดเสมอ	4.06	.869	เห็นด้วยมาก
5. ฉันพยายามอย่างมากที่จะไม่รบกวนพืชและสัตว์ของสถานที่ท่องเที่ยว	4.01	.882	เห็นด้วยมาก
6. ฉันท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น	3.93	.883	เห็นด้วยมาก
7. ฉันพยายามที่จะไม่ทำลายสัตว์และพืชในระหว่างการเดินทางของฉัน	4.00	.905	เห็นด้วยมาก
รวม	4.00	.859	เห็นด้วยมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 สำหรับผลการพิจารณา ปรากฏว่าการไปเที่ยวที่ได้ก็ตาม ฉันแยกขยะและแยกทิ้งอย่างเคร่งคัดเสมอมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ ฉันช่วยรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของทุกสถานที่ท่องเที่ยวที่ฉันไป มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.04 ถัดมาคือ หากพบการรบกวนหรือทำลายธรรมชาติ ฉันจะรายงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.02 ฉันพยายามอย่างมากที่จะไม่รบกวนพืชและสัตว์ของสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.01 ฉันพยายามที่จะไม่ทำลายสัตว์และพืชในระหว่างการเดินทางของฉัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.00 ฉันยอมรับและปฏิบัติตามระเบียบการท่องเที่ยวอุทยาน

แห่งชาติอย่างเคร่งครัด มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98 และน้อยที่สุดคือ ฉันท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.93

ส่วนที่ 3. การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี ที่แตกต่างกัน สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่า(N=150)

การรับรู้คุณค่า	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. คุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่คุ้มค่า	4.01	.867	เห็นด้วยมาก
2. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป	4.03	.912	เห็นด้วยมาก
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสร้างความรู้สึกดีให้กับฉัน	4.00	.882	เห็นด้วยมาก
4. การไปท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศของฉันสร้างความประทับใจให้คนอื่น ๆ	3.99	.882	เห็นด้วยมาก
รวม	4.01	.795	เห็นด้วยมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า การรับรู้คุณค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 สำหรับผลการพิจารณา ปรากฏว่าประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไปมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมาคือ คุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่คุ้มค่า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.01 ถัดมาคือ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสร้างความรู้สึกดีให้กับฉัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.00 และน้อยที่สุดคือ การไปท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศของฉันสร้างความประทับใจให้คนอื่น ๆ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99

ตารางที่ 4.10: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจ (N=150)

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. ฉันพึงพอใจที่ได้ดูแลรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	3.99	.871	เห็นด้วยมาก
2. ประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สร้างความยินดีให้แก่ฉัน	4.03	.882	เห็นด้วยมาก
3. ฉันรู้สึกซาบซึ้งกับธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่า	3.99	.890	เห็นด้วยมาก
4. คนนำทาง ป้ายหรือสัญลักษณ์แนะนำสร้างความพอใจให้ฉัน	4.02	.908	เห็นด้วยมาก
5. กล่าวโดยรวมแล้วฉันพอใจมากกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.98	.855	เห็นด้วยมาก
รวม	4.05	.823	เห็นด้วยมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 สำหรับผลการพิจารณา ปรากฏว่าประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สร้างความยินดีให้แก่ฉันมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมาคือ คนนำทางป้ายหรือสัญลักษณ์แนะนำสร้างความพอใจให้ฉันมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.02 ถัดมาคือ ฉันพึงพอใจที่ได้ดูแลรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 และฉันรู้สึกซาบซึ้งกับธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 และน้อยที่สุดคือ กล่าวโดยรวมแล้วฉันพอใจมากกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98

ส่วนที่ 4 ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับ ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปี ที่แตกต่างกัน สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11: แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับ ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม (N=150)

ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความหมาย
1. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อทางเลือกที่ลดมลภาวะของแหล่งท่องเที่ยว	3.88	.874	เห็นด้วยมาก
2. ฉันยินดีจ่ายแพงกว่าหากรู้ว่าคนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์มากกว่านักลงทุนจากที่อื่น	4.05	.861	เห็นด้วยมาก
3. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมื่อเทียบกับทางเลือกท่องเที่ยวปกติ	3.88	.865	เห็นด้วยมาก
4. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้คงอยู่ยาวนาน	3.99	.867	เห็นด้วยมาก
5. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลระบบนิเวศทางธรรมชาติของท้องถิ่นให้ดีขึ้นอีก	3.97	.874	เห็นด้วยมาก
รวม	4.02	.811	เห็นด้วยมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 สำหรับผลการพิจารณา ปรากฏว่าฉันยินดีจ่ายแพงกว่าหากรู้ว่าคนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์มากกว่านักลงทุนจากที่อื่นมาเป็นอันดับแรก ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุด คือมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมาคือ ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้คงอยู่ยาวนาน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 ถัดมาคือ ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้นำเงินไปดูแลระบบนิเวศทางธรรมชาติของท้องถิ่นให้ดีขึ้นอีก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.97 และน้อยที่สุดคือ ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมื่อเทียบกับทางเลือกท่องเที่ยวปกติ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.88 และ ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อทางเลือกที่ลดมลภาวะของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.88

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความมีอิทธิพลของตัวแปรความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12: การส่งผลกระทบของความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	T	Sig
ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม	.543	.564	8.299	.000
พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	.882	.829	18.025	.000
การรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	.857	.811	16.852	.000

$$R^2 = .318, F = 68.868, P < 0.05$$

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.12 การส่งผลกระทบของความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานครร้อยละ 31.8 มีค่า $F = 68.868$ และค่า $Sig. = .000$ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($Beta = .829$) การรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($Beta = .811$) และความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม ($Beta = .564$) มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.13: การส่งผลกระทบของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ

ตัวแปรอิสระ	B	Beta	t	Sig
ความพึงพอใจ	.736	.764	14.406	.000

$$R^2 = .584, F = 207.543, P < 0.05$$

ผลการศึกษาตามตารางที่ 4.13 การส่งผลกระทบของความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 58.4 มีค่า $F = 207.543$ และค่า $Sig. = .000$ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาพบว่าความพึงพอใจ ($Beta = .736$) มีอิทธิพลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.14: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 : ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	สอดคล้อง

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ): สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	สอดคล้อง
สมมติฐานที่ 3 : การรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว	สอดคล้อง
สมมติฐานที่ 4 : ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม	สอดคล้อง

ผลการทดสอบสมมติฐานตามตารางที่ 4.142 สรุปได้ว่า ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับสมมติฐาน คือ การส่งผลกระทบของความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว การรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวและความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องสิ่งแวดลอม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในบทนี้จะเสนอสรุปผลการศึกษาทั้งหมด (Conclusion) ให้เกิดความกระชับ ง่ายต่อการอ่าน และทำความเข้าใจพร้อมกับการอภิปราย ผลการวิจัย (Discussion) ในประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อให้เห็นทัศนะของผู้วิจัยที่มีต่อประเด็นเหล่านี้ และในท้ายที่สุดเป็นการเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่าง

ตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอย่างน้อย 1 ครั้ง / ปีส่วนใหญ่เป็นเพศเป็นเพศหญิง โสด มีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพ ลูกจ้างองค์กรเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคน กรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณารายภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือพฤติกรรมการท่องเที่ยวส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามลำดับ

ภายใต้สมมติฐานการวิจัย คือ ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม จากผลการวิจัยสรุปผลได้ว่า ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมอย่าง มีนัยสำคัญ .05

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สรุปได้ว่าหากสร้างความเชื่อให้นักท่องเที่ยวในเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ จะทำให้สร้างความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Robbins (1990) ได้ให้ความหมายว่าการป้องกันการใช้ทรัพยากรอย่างเห็นแก่ตัว ทำลายสิ่งทำให้เกิดมลภาวะ และส่งเสริมการรักษาทรัพยากรเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะมีใช้ในอนาคต

จากผลการวิจัย พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งนี้ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สรุปได้ว่าหากเปลี่ยนพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้จะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Iwata (2001) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมสามารถ แสดงออกถึงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น การรีไซเคิลและการจัดการพลังงาน รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมสามารถจำแนกได้เป็นกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

จากผลการวิจัย การรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้งนี้ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน สรุปได้ว่าหากนักท่องเที่ยวได้รับรู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดความพึงพอใจที่จะเลือกการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Petrick (2004) ในวรรณคดีการท่องเที่ยวการรับรู้ค่านิยมมักถูกคิดเป็นการประเมินลักษณะส่วนบุคคลของผลิตภัณฑ์การเดินทางเช่น คุณภาพการบริการ, ราคา, อารมณ์และปัจจัยทางสังคม ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มีมูลค่าการบริโภคและมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

จากผลการวิจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีอิทธิพลทางบวกต่อความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Shelly (1995) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ สรุปได้ว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของ มนุษย์ คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วทำให้ความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับและความสุขนี้สามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึก ทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผล ต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกและความสุขมี ความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่าระบบความ พึงพอใจโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึก ทางลบ

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้งาน

ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของคนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเห็นว่า ธุรกิจ/หน่วยงาน/องค์กรต่างๆ ที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ได้ ดังนี้

5.3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่าความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ดังนั้นเราควรสื่อสารข้อดีของการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความเข้าใจและเชื่อว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม

5.3.1.2 จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ดังนั้นการแสวงหากลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นกลุ่มลูกค้าหลักของการท่องเที่ยว นั้นคือการเจาะกลุ่มลูกค้าที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะทำให้ได้ฐานลูกค้าที่สำคัญต่อธุรกิจ

5.3.1.3 จากผลการวิจัยพบว่าการรับรู้คุณค่าของการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ดังนั้นการชี้แจงถึงสิ่งที่จะได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งทางกายภาพและจินตภาพที่นักท่องเที่ยวจะได้รับ เชื่อว่าจะส่งผลให้เกิดความพอใจที่จะท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุพหุปัจจัยสูงสุดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคือความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การรับรู้คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดเนื่องจากตัวแปรอิสระอาจมีความสัมพันธ์กันในลักษณะเชิงสาเหตุ การวิจัยครั้งต่อไปอาจศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างและใช้การวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูงเช่นการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง นอกจากนี้ยังอาจ ศึกษาตัวแปรตามเป็นความยินดีมีพฤติกรรมในด้านอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องการเงินเพื่อทางเลือกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การร่วมกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือร่วมส่งเสริมองค์กรที่ทำให้สิ่งแวดล้อมธรรมชาติดีขึ้น เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ณัฐชามณูช สุวิทย์พันธุ์. (2545). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2553). ชุติวิชา 21701 การวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน หน่วยที่ 7 การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และ หน่วยที่ 10 สถิติวิเคราะห์เชิงปริมาณ: สถิติบรรยาย และสถิติพาราเมตริก หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ไบเพิร์น วงษ์บัวงาม. (2554). ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วิลาสินี จันทร์ปรง. (2556). พฤติกรรมการท่องเที่ยวแต่แนวคิดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (7 กรีน) ของนักท่องเที่ยวชาวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีไลลักษณ์ ชมภูศรี. (2544). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Ajzen, I., & Driver, B. L. (1992). Psychology contingent value measurement: On the nature and meaning of willingness to pay. *Journal of Consumer Psychology*, 1, 297–316.
- Armitage, C. J., & Conner, M. (2001). Efficacy of the theory of planned behaviour: A metaanalytic review. *British Journal of Social Psychology*, 40, 471–499.
- Ballantyne, R., & Packer, J. (2011). Using tourism free-choice learning experiences to promote environmentally sustainable behavior: the role of post-visit ‘action resources’. *Environmental Education Research*, 17(2), 201e215.
- Bang, H. K., Ellinger, A. E., Hadjimarcou, J., & Traichal, P. A. (2000). Consumer concern, knowledge, belief, and attitude toward renewable energy: An application of the reasoned action theory. *Psychology and Marketing*, 17, 449–468.

- Barber, N., Taylor, D. S., & Deale, C. S. (2010). Wine tourism, environmental concerns and purchase intentions. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 27(2), 146e165.
- Boksberger, P. E., & Melsen, L. (2011). Perceived value: A critical examination of definitions, concepts and measures for the service industry. *Journal of Services Marketing*, 25(3), 229-240.
- Dasmann, R.F. (1976). *Environmental conservation*. New York: John Wiley and Sons.
- Havitz, M. E., & Dimanche, F. D. (1997). Leisure involvement revisited: conceptual and measurement advances. *Journal of Leisure Research*, 29(3), 245e278.
- Havitz, M. E., & Dimanche, F. D. (1999). Leisure involvement revisited: drive properties and paradoxes. *Journal of Leisure Research*, 31(2), 122e149.
- Higham, J., & Carr, A. (2002). Ecotourism visitor experiences in Aotearoa/New Zealand: challenging the environmental values of visitors in pursuit of proenvironmental behavior. *Journal of Sustainable Tourism*, 10(4), 277e294.
- Hines, J. M., Hungerford, H. R., & Tomera, A. N. (1987). Analysis and synthesis of research on responsible environmental behavior: a meta-analysis. *The Journal of Environmental Education*, 18(2), 1e8.
- Hungerford, H. R., & Volk, T. L. (1990). Changing learner behavior through environmental education. *The Journal of Environmental Education*, 21(3), 8e21.
- Hossein, G. T., Icon, O.O., Cho, S.B., & Kim, W. (2017). *Understanding museum vacationers' eco-friendly decision-making process: strengthening the VBN framework*. Retrieved from <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09669582.2017.1377210?journalCode=rsus20>.
- Hwang, S.-N., Lee, C., & Chen, H.-J. (2005). The relationship among tourists' involvement, place attachment and interpretation satisfaction in Taiwan's national parks. *Tourism Management*, 26(2), 143e156.
- Iwasaki, Y., & Havitz, M. F. (1998). A path analytic model of the relationships between involvement, psychological commitment and loyalty. *Journal of Leisure Research*, 30(2), 256e280.

- Iwata, O. (2001). Attitudinal determinants of environmentally responsible behavior. *Social Behavior and Personality, 29*(2), 183e190.
- Kang, M., & Moscardo, G. (2006). Exploring cross-cultural differences in attitudes towards responsible tourist behavior: a comparison of Korean, British and Australian tourists. *Asia Pacific Journal of Tourism Research, 11*(4), 303e320.
- Kerstetter, D. L., Hou, J.-S., & Lin, C.-H. (2004). Profiling Taiwanese ecotourists using a behavioral approach. *Tourism Management, 25*(4), 491e498.
- Kotler P. (2003), *Marketing management*. New York: Pearson Education, Inc.
- Lee, W. H., & Moscardo, G. (2005). Understanding the impact of ecotourism resort experiencing on tourists' environmental attitudes and behavioural intentions. *Journal of Sustainable Tourism, 13*(6), 546e565.
- McIntyre, N., & Pigram, J. J. (1992). Recreation specialization reexamined: the case of vehicle-based campers. *Leisure Sciences, 14*(1), 3e15.
- Okello, M. M., & Yerian, S. (2009). Tourist satisfaction in relation to attractions and implication for conservation in the protected areas of the Northern Circuit, Tanzania. *Journal of Sustainable Tourism, 17*(5), 605e625.
- Oliver, R. L. (1977). Effect of expectation and disconfirmation on postexposure product evaluations: an alternative interpretation. *Journal of Applied Psychology, 62*(4), 480e486.
- Oliver, R. L. (1997). *Satisfaction: A behavioral perspective on the consumer*. New York: McGraw-Hill.
- Orams, M. B. (1995). Towards a more desirable form of ecotourism. *Tourism Management, 16*(1), 3e8.
- Otto, J. E., & Ritchie, J. R. B. (1996). The service experience in tourism. *Tourism Management, 17*(3), 165e174.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1994). Reassessment of expectations as a comparison standard in measuring service quality: implications for further research. *Journal of Marketing, 58*(1), 111e124.
- Petrick, J. F. (2004). The role of quality, value and satisfaction in predicting cruise passengers' behavioral intentions. *Journal of Travel Research, 42*(4), 397e407.

- Powell, R. B., & Ham, S. H. (2008). Can ecotourism interpretation really lead to proconservation knowledge, attitude and behavior?. *Evidence from the Galapagos Islands. Journal of Sustainable Tourism, 16*(4), 467e489.
- Puhakka, R. (2011). Environmental concern and responsibility among nature tourists in Oulanka Pan park, Finland. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism, 11*(1), 76e96.
- Robbins, S. P. (1990). *Organization theory: Structure, design and applications* (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Russell, D. W., & Russell, C. A. (2010). Experiential reciprocity: the role of direct experience in value perceptions. *Journal of Travel & Tourism Marketing, 27*(6), 624e634.
- Shelly, D. F. (1995). Tackling family member compensation. American Printer, 215, p. 2. unfairness perceptions, *Journal of Marketing, 68*, 1-15.
- Smith-Sebasto, N. J., & D'Costa, A. (1995). Designing a likert-type scale to predict environmentally responsible behavior in undergraduate students: a multistep process. *The Journal of Environmental Education, 27*(1), 14e20.
- Stern, P. C. (2000). Toward a coherent theory of environmentally significant behavior. *Journal of Social Issues, 56*(3), 407e424.
- Sweeney, J. C., & Soutar, G. N. (2001). Consumer perceived value: the development of a multiple item scale. *Journal of Retailing, 77*(2), 203e220.
- Thapa, B. (2010). The mediation effect of outdoor recreation participation on environmental attitude-behavior correspondence. *The Journal of Environmental Education, 41*(3), 133e150.
- Thapa, B., Graefe, A. R., & Meyer, L. A. (2008). Specialization and marine based environmental behavior among Scuba divers. *Journal of Leisure Research, 38*(4), 601e615.
- Westbrook, R. A. (1987). Product/consumption-based affective responses and postpurchase processes. *Journal of Marketing Research, 24*(3), 258e270.
- Woodruff, R. B., Cadotte, E. R., & Jenkins, R. L. (1983). Modeling consumer satisfaction processes using experience-based norms. *Journal of Marketing Research, 20*(3), 296e304.

Woodruff, R. B., & Gardial, S. F. (1996). *Know your customer: New approaches to understanding customer value and satisfaction*. Cambridge, MA: Blackwell

Young, N., & Jang, S. (2014). *Are Consumers Willing to Pay more for Green Practices at Restaurants*. Retrieved from <http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1096348014525632>.

Zelezny, L.C. (1999). Educational Interventions That Improve Environmental Behaviors: A Meta – Analysis. *The Journal of Environmental Education*.

แบบสอบถาม

**โครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นของคน
กรุงเทพมหานครเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม”**

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา บธ. 615 การศึกษาเฉพาะบุคคล
หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งจัดทำขึ้นโดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อประกอบการศึกษาเท่านั้น ขอความร่วมมือท่านตอบคำถามตามความจริงหรือตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลทั้งหมดของท่านจะนำไปใช้ประมวลผลภาพรวมเท่านั้นและถูก
เก็บเป็นความลับ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2. ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ส่วนที่ 3. การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- ส่วนที่ 4. ความพึงพอใจและความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อ
สิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาสละเวลาในการทำแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

กิตติธัช แสงสวิทย์
นักศึกษาระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

นิยาม

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotravel or Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวภายใต้การไม่รบกวนหรือสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศของธรรมชาติ วิถีชีวิตหรือผู้คนในท้องถิ่น รวมถึงการมุ่งเรียนรู้ธรรมชาติและเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชุมชน วัฒนธรรมประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่น และมุ่งเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์ต่อภายในท้องถิ่น

คำถามคัดคุณสมบัติ

ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ท่านเคยท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่

- (1) ใช่ โปรดระบุสถานที่ล่าสุดที่ไป
- (2) ไม่ใช่ (จบการสอบถาม)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศสภาพ (1) ชาย (2) หญิง
2. ปัจจุบันท่านอายุเท่าไร?

(1) ต่ำกว่า 25 ปี	(3) 35-44 ปี	(5) 55 ปีขึ้นไป
(2) 25-34 ปี	(4) 45-54 ปี	
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	(2) ปริญญาตรี	(3) สูงกว่าปริญญาตรี
----------------------	---------------	----------------------
4. อาชีพ

(1) ลูกจ้างองค์กรเอกชน	(6) รับจ้างทั่วไป ไม่ได้อยู่ในองค์กรใด
(2) รับราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	(7) พ่อบ้าน/แม่บ้าน/ผู้เกษียณอายุงาน
(3) นักเรียน/นักศึกษา	(8) ว่างาน/อยู่ระหว่างรองาน
(4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	(9) อื่นๆ โปรดระบุ
(5) วิชาชีพอิสระ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล นักบัญชี สถาปนิก วิศวกร	
5. รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือนของท่าน (บาท/เดือน)

(1) ไม่เกิน 10,000	(4) 30,001-40,000
(2) 10,001-20,000	(5) 40,001-50,000
(3) 20,001-30,000	(6) 50,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คำแนะนำ: โปรดประเมินความคิดเห็นของท่านต่อข้อความต่างๆ ต่อไปนี้โดยให้คะแนน

โดยที่ 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2=ไม่เห็นด้วย 3=เฉยๆ หรือ กลางๆ 4=เห็นด้วย 5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง

	ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		
	อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง	
ความเชื่อเรื่องสิ่งแวดล้อม (Environmental Beliefs)					
1. การรบกวนธรรมชาติของมนุษย์เป็นสาเหตุสำคัญของภัยพิบัติต่างๆ	1	2	3	4	5
2. มนุษย์เข้าไปรบกวนธรรมชาติอยู่เสมอ	1	2	3	4	5
3. พืชและสัตว์มีสิทธิในการจะคงอยู่ในโลกใบนี้เท่าๆ กับมนุษย์	1	2	3	4	5
4. มนุษย์ควรตระหนักว่าสมดุลงของธรรมชาตินั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก	1	2	3	4	5
5. ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกดีขึ้น	1	2	3	4	5
6. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวทำให้เกิดความประทับใจกับคนอื่น ๆ	1	2	3	4	5
พฤติกรรมกรท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism Behavior)					
7. ฉันยอมรับและปฏิบัติตามระเบียบการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติอย่างเคร่งครัด	1	2	3	4	5
8. ฉันช่วยรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมของทุกสถานที่ท่องเที่ยวที่ฉันไป	1	2	3	4	5
9. หากพบการรบกวนหรือทำลายธรรมชาติ ฉันจะรายงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง	1	2	3	4	5
10. การไปเที่ยวที่ใดก็ตาม ฉันแยกขยะและแยกทิ้งอย่างเคร่งครัดเสมอ	1	2	3	4	5
11. ฉันพยายามอย่างมากที่จะไม่รบกวนพืชและสัตว์ของสถานที่ท่องเที่ยว	1	2	3	4	5
12. ฉันท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้เอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น	1	2	3	4	5

	ไม่เห็นด้วย ↔ เห็นด้วย				
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง
13. ฉันทพยายามที่จะไม่ทำลายสัตว์และพืชในระหว่างการเดินทางของฉันท	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 3 การรับรู้คุณค่าและความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คำแนะนำ: โปรดให้คะแนนความคิดเห็น/ความเห็นด้วยของท่านต่อประโยคในแต่ละข้อ โดยที่

1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2=ไม่เห็นด้วย 3=เฉยๆ หรือ กลางๆ 4=เห็นด้วย 5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง

	ไม่เห็นด้วย ↔ เห็นด้วย				
	อย่างยิ่ง				อย่างยิ่ง
การรับรู้คุณค่า (Perceived Value)					
1. คุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่คุ้มค่า	1	2	3	4	5
2. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป	1	2	3	4	5
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศสร้างความรู้สึกดีดีให้กับฉันท	1	2	3	4	5
4. การไปท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศของฉันทสร้างความประทับใจให้คนอื่น ๆ	1	2	3	4	5
ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Satisfaction toward Ecotravel)					
5. ฉันทพึงพอใจที่ได้ดูแลรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	1	2	3	4	5
6. ประสบการณ์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นสิ่งที่สร้างความยินดีให้แก่ฉันท	1	2	3	4	5
7. ฉันทรู้สึกซาบซึ้งกับธรรมชาติและชีวิตสัตว์ป่า	1	2	3	4	5
8. คนนำทาง ป้ายหรือสัญลักษณ์แนะนำสร้างความพอใจให้ฉันท	1	2	3	4	5
9. กล่าวโดยรวมแล้วฉันทพอใจมากกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 4 ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม

คำแนะนำ: โปรดประเมินความคิดเห็นของท่านต่อข้อความต่างๆ ต่อไปนี้โดยให้คะแนน

โดยที่ 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2=ไม่เห็นด้วย 3=เฉยๆ หรือ กลางๆ 4=เห็นด้วย 5=เห็นด้วยอย่างยิ่ง

	ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		
	อย่างยิ่ง			อย่างยิ่ง	
ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้นเพื่อทางเลือกการท่องเที่ยวที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม					
1. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อทางเลือกที่ลดมลภาวะของแหล่งท่องเที่ยว	1	2	3	4	5
2. ฉันยินดีจ่ายแพงกว่าหากรู้ว่าคนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์มากกว่านักท่องเที่ยวจากที่อื่น	1	2	3	4	5
3. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเมื่อเทียบกับทางเลือกท่องเที่ยวปกติ	1	2	3	4	5
4. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้จ่ายเงินไปดูแลสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้คงอยู่ยาวนาน	1	2	3	4	5
5. ฉันยินดีจ่ายแพงขึ้นเพื่อให้จ่ายเงินไปดูแลระบบนิเวศทางธรรมชาติของท้องถิ่นให้ดีขึ้นอีก	1	2	3	4	5

(ขอรับรองว่าจะใช้ข้อมูลนี้เพียงเพื่อการตรวจสอบว่ามีการเก็บข้อมูลภาคสนามจริงเท่านั้น)

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

โทรศัพท์ที่ติดต่อได้สะดวก

ขอบคุณและจบการสัมภาษณ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ- นามสกุล	กิตติธัช แสงสวิทย์
E-mail	Kittitat.saen@bumail.net
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2558 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (วิทยาเขตศรีราชา) พ.ศ. 2561 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท เอส เค เอฟ (ประเทศไทย) จำกัด
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	Service Engineer

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 7 เดือน กันยายน พ.ศ. 2561

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) กิตติพงษ์ แสงสวัสดิ์ อยู่บ้านเลขที่ 126/10
ซอย บ้านกล้วย 2 ถนน พหลโยธิน ตำบล/แขวง บ้านกล้วย
อำเภอ/เขต เมือง จังหวัด ชัยนาท รหัสไปรษณีย์ 17000
เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 76.00201466

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชา

คณะ บริหารธุรกิจ ซึ่งต่อไปเรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร
10110 ซึ่งต่อไปเรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้
สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ /
สารนิพนธ์หัวข้อ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความพึงพอใจ และ ความยินดีจ่ายเพิ่มมากขึ้น ของ
คนกรุงเทพมหานคร เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อสิ่งแวดล้อม,
Factors Affecting Satisfaction and Willingness to Pay More For Ecotourism
Choices of People in Bangkok
ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
(ต่อไปเรียกว่า “วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนด
ระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน
ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไข
อย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ
บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับ
ลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้
ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับ
อนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(หมอ กิตติชัย แสงสีทอง)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์ อัญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุชาติา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมสันต์ พิพัฒน์ศิริศักดิ์)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

